

میلعلواوھ

کولسوریسرد میلستہ ماگیاج

193 ہسلج - یہلا یلو یلعف تیجد ثحب ہمادا - یرصبن او نعا ثیدد حرش

تاناید

یزارهط ی نیسدن سحمدحم دیسد جاد اللہ تیا
ہر سد اللہ س دق

مِجْرَلَا نِاطِيْشَلَا نِمَ لَلِهْ اِبْدُو عَا
 مِجْرَلَا نِمَحْرَلَا اَللهِ مَسْبِ
 دِمَحْمُ مِسَاقَلَايْ بِا اَبِيْنَدِ وَا نَدِيْسِيْ اَعِ اَللهِ اِيْ لَصُو
 نَبِيْر هَا طَلَا نَبِيْطَلَا اِمْلَا اِيْ اَعِ وَا
 نَبِيْعَمَجَا مَهْنَادَا اِيْ اَعِ اَعْلَاوَا

ی کولسد تیبرت و دشر قیرط رد ی ساسا رایسب هلئسم کین نوماریپ هتشنگ تاسلج رد ام تبحص روبعو اذخه ار نومپی ددصرد هکی دارفا یارب صاخروط هب و صاخشا همه یارب ماع روط هب هتبلا تفرعم دیدج یاهقفا ندر زاب و تاقاعدن تشانگرسد تشپ هب و تایناسفند و ی ناسفندی اهاوه و سفن زارامش هب دوبعم میرد و تفرعم قیرط نایهار و اذخه ار ناکلاس نیمه مورگ نیا قاصم اعبط هک دنتسه دنوری.

ناسنا هک دروا باسد هب ار هتکن نیا دیاب هشمیه و تسای تایدها علاقوفی الهئسم، هلئسم نیا می رسد هب دیدرت و کشر دامتاد و دسری مذ دوصقم هب و دربی مذ ییاج هب هار هیضق نیا هب هجوتن و دب درجت ملاوع یوس هب تکررد ی لصا و یلوا طرش؛ دوشی مذ دومپی دیدرت و کشر اب مه اذخه ار و درپ رایسب رایسب، تسای مهم یلیخ هلئسم، هلئسم نیا، تسای هار تحصد هب نیقی و نانیمطا بیغ ملاوع و تلع مینکی مهدهاشم یهلا ییلوا و تفرعملها زان اگرزبت لاوحا رد هکی تقو و تسای مهم هلئسم دوب هیضق نیمه یارب دندرکی می ریگید تددش هب ار س اوسو هلئسم اب هزاربم و هلباقم هکنیا

و رکفت نیا اب و یرامید نیا اب و دوشی مادیپ ناسنا یارب هک تسای یرامید کس اوسو نوچه زکرم تنان و دامتعا نان و نیقینان و سفن تماقتسا نان دناوتی مذ ناسنا رگید هدیپ کیش یادیپ مهوت و لیخت زار شپاهاک هشمیه و دراذن بلقروضد زامزد تقوچیه دراد س اوسو هکی صخش دشاب هتشاد ار باختنا هکی ریسم رد و دوری مکی هار رد دراد س اوسو هکی سک دهدی ماچنا دیدرت و کشر یور هطقن نامهر رد و! دنکی مذی طی هار هجیتت رد دنکی می ط ار هار سدد و نامگ ابریسمنان رد، دنکی می ناشیا لاحترا زاعب مهو اقا موحرم نامز رد مه، هدنب، دنکی مفقوت هطقن نامهر رد، تسای مدوب هکی احرلاطصا هب و ندمان نی مینی مکنی ماگن ناشتلا ادردی تقو و ما هتشاد دروخرپ دایز دارفا هنوگن یا ابدندانمی می قابت یعقوم نامهر رد و تسای هدشن ادیپ اهنآ یارب یریغت چیه، ناگرزبت مدخردی بدم نارنگ دندربی مذ اهنآ، دشی م هدرپ دیاب هکی اهدنفا نان هجیتت رد و

دروم ش دوخ نایعلاب ار هجیتت نان ناسنا هک تسای جیاتن زان و تسای لناسم زان کی، هلئسم نیا دیاشد ار اهنیا یلیخ دنک ماگن اهنیا هب دهاوخب درف کیرگا رهاظ بسد هب مچرگ دهدی م رارقه مضلام هب تبسن ردقچ ای وضو هب تبسن ردقچ نیب! تسای دهاز ردقچ! تسای سیدبعتم مدأ ردقچ» دنیب دبعتلها، دهذب ماچنا دهاوخی مهجو نیرتهب هب رگید، دشاب ظوفحم ش بناوج همه دهاوخی، دنکی م طایتحا زامد دنک تسرد ار وربا دهاوخی مکنیا زال فاع «دنک یریگین سحا وحن هب دهاوخی ماری هلا فیلکت نیا یدنسیان و تشز رایسب هلئسم کس اوسو هلئسم اصا یلک روط هب اذل؛ دنکی م روک ار مشچ دنزی م ناشدوخ هکی قرط زان ضعب هب ار نان اب هلباقم روتسد ی تد ناگرزبت تاقوا زان رایسب رد هک تسای و ملاسلام هیلع همئا و عابینا اب طابترا رد ام هک تسای اهنکن نامه هتکن نیا، دندادی م، دندرکی م داهنشپ دروخی م مشچ هب بلطم نیا و میدرکی مهدهاشم ار هلئسم نیا امی هلا ییلوا ابرخاتم هبترم رد

ی هلا یلو کیت مسد هبت عاطا و میلسد تسدی صخش تقو هک تسای نیا رد تبحص یلک روط هب نداد رارقه رایتخا تحترد دهدی م رارقه درفن رایتخا تحترد ار دوخ، دنکی م زارد ملاسلام هیلع ماما ای و ملاک و تسای لستم هکی ای لو نان ای ملاسلام هیلع ماما، صخش نان هب دارا و رایتخا ندرپس یانعم هب

از ریم جادلثم ی دارفا و گرزب درم نآ ابار ش ایهتاکم نآ و مدرک ضرع هتشدگ هسلج هس ود رد هک دندوب ی دارفا اهنیا ، لیلخ از ریم جاد ، نپسد از ریم جاد ، دارفا زا رگید یرایسب و ی تشر الله بیید نینچمه کیدرد و ی تیعموم نینچمه کیدرد تقون آ ، نآ شدوخ ی ارب دندوب یراصنا خیش کین ناشمادکره ناشیا بخ ، دهدی م همادا ار سرد یراصنا خیش ی اجه مام ش شد یرتشوش ی اعد دیس موحرم ی تیعضو تافو زا دعب هک دشاب هتشد دیاب ی تیملع هچ ناشیا ؟! دشاب دیاب ی تیصخش هچ ناشیا ؟! دشاب دیاب ی سک هچ تیفیک رد دارفا فارعا هب و دهدی م همادا ار خیش سرد نامه و دنیشنی م ی سرک نامه رد دیای م خیش نیا . دهدی م همادا دراد هک تسا خیش دوخ لثم ، بلطم جورخ و دورو و ی نابم رب حاجتا و لئاسم ناپید ار بسانم نآ و دیای م ، سانشان رفد کیدروتسد و رما هب ی تیصخش نینچمه کید تقون آ ! تسین ی خوش ی م ی تجد هچ ی عرش رظن زا نیا بخ ، دیای م فجد هب و دنکی م نطو الاج و دنکی م کرت و دنکی م اهر ؟! دشاب هتشد دناوت

مگر وظیفه شرعی اش نیست که بماند و به امور مردم رسیدگی کند؟ مگر این نیست؟ مگر وظیفه شرعی اش این نیست که به دعاوی رسیدگی کند؟ مگر وظیفه شرعی اش این نیست که به نیاز مردم حاجات مردم رسیدگی کند؟ یعنی مسئله همان شخص ناشناس به اسم جولا که سلسله این مکتب مرحوم آخوند به همان جولا می رسد که بعد از او دیگر شخص بعدی ناشناخته است، حالا به هر کیفیتی که بوده است، آن یک فرد، فرد عالمی نبوده، فرد فقیهی نبوده، فرد درس خوانده ای نبوده؛ خب اینها تاریخ است، واقعیت است، مسائلی است که باید روی آن فکر بشود، روی آن نظر داده شود، همین طور که انسان نباید بگذرد: آقا ولش کن! آقا معلوم نیست! آقا کی دیده؟! آقا این حرفها چیست؟! اگر یک مقداری هم جسارتان را بیشتر کنیم (عرض کردم در یکی از همین کتابهایی که نوشته شده).

محررم هب هک ی تقو ن م "دنیامرفی م اقا موحرم هک ی تقو ، دندهب باوج تمایق زور دیاب اهنیا بخ :ندرک مرخسم هب دنکی م عورش لاما "مدرکی م ماگن و ا هب ربمغیب کید انوع هب ، مدرکی م ماگن یراصنا زا ، تسا مدرکی م عافد ی دارفا زاش یاهت بحد رد هک تسا ی سک نیا ! دینک ماگن ار اقا نیا ربمغیب» دندرکی م عورش م دعب «... مدرکی م تبحد اهنآ هب عجار و تسا مدرکی م عافد ی لالحا مولعم صاخشا ... و نتخادرپ روطن نیا لئاسم و تایگن فب هب

اب ، دشاب و گنساپ دیاب ش فرد ره ی ازا رد دنکی م ناسنا هک ی تبحد ، تسین ی خوش ادخ نید ! اقا امش ! دراد بوچ الله ! دراد بوچ ، تشاذگ دوشی من ریش مد یور اپ ، درکی خوش دوشی من ادخ ی ایلوا رگید بلطم راز ه ؟ دیهدی م تممز ناتدوخ هب ارچ دیرادن ار ماهصرع نیا رد ندش دراو تیلباق هک ی بلطم هب دیبایی هک هچ ار امش «! دینکن تبیغ ! دیبوگن غورد اقا» دیسیونب باتک ، دیزادریب اهنآ هب ، تسه اباب دنسیونی م همزه اب ار فرعا هک دینادی من لاصا ! دیرادن تیلباق ، دیتسین رظن راهظا لها نآ رد هک باتک ، دزادریب تامهوت هب و دوشب دراو و دنک تالخد دهاوخب ی زیچر هر رد دیباین ناسنا ؟ هچ ی نعید !؟ فال و ترچ هچ و اهفرح هچ دینیب ، دینک ماگن ار دقن نیا دیورب امش ، دناهدرک دقن دناهدما ار اقا درجم حور ات ! درانگب ملعا ار اهنیا مسا هک دنکی م مرشن ناسنا اعقاو ، تسا هتفگ ار ی لئاسم هچ ! تسا هتفگ ی یاهت ری رگید لئاسم هب ورب و شد دنلب ؟! زادریب ی هاوخب لئاسم نیا هب هک هچ ار و تاقا ! نفلها هب دسرب هچ ی بلطم رد دیباین ناسنا هک درادن ی لیلد ؛ تسه همه نیا رگید ی اهزیچ ورب ، هدب ار تسرد ورب ، زادریب دوشب شدوخ ی وربا نقر و ن ارگید تممز ثعاب و دنکب رظن راهظا ، دوشب ل خاد تسین دراو نآ هب هک یرادی م امتممز و یربی م دوخ ضرع *** تسوت هگنلاوج هذ غرمیس مصرع سگم ی

اقا بخ ، دهدی م رثا بیترت لاوج کید فرد هب دیای م تیعموم نیا اب یرتشوش ی اعد دیس تقون آ کید . تسا هدوب تیعموم نیا اب ی ماع تیصخش کید ! تسا هدوبن هک ناوخ تامدقما عماج هبلط کید نیا ی تیصخش نینچمه کید ، دهدی م همادا ار خیش سرد یراصنا خیش زادعب مام ش شد هک تسا هتشد ی تیعضو ، دنک لزنم کرت ، دنک راید کرت دوشی من دنلب هک دنکن ادیب زجنت و ا ی ارب ی هلا تاجد و ی عرش تاجد ات ار شای عرش فیکت ، هدوب داهتجالها ، هدوب نفلها مه نیا مرخلااب ! دنک بصنم کرت ، دنک رهش کرت

مدرم چټاود هې مايقه بوجو ، هدادی صیخشته ار مدرم روما هې ن تخادرپ بوجو ، تسه هدادی صیخشته
کله مه فرطن آزا و ، هدادی من هاجنا ار اهراک نیا هک دویذ تیفیک نیا هې رگا ، تسه هدادی صیخشته ار
هلئسم نیا یارب هدیزللی! هدیزللی! هدیزللی! هدیزللی! هدیزللی! هدیزللی! هدیزللی! هدیزللی! هدیزللی!

ره هې لئاسم نیا تزیاید یارب و دوشب دراوی هار ره زالئاسم نیا هې ن دیسر یارب هکنیا هې
تبعجرم تیلوئسم هکی تقو ، دندوبن مسیق نیا ، دندوبن وطنیا هکامن انگرزب ، دوشبل سوتمه دهاوخب دیفرت
دندوبن وطنیا! دنکی مهیرگ هې عورش مدرم هچر دنامه ، دنتخادنا یزاریش نسد از ریم ندرگ هې ار
! تیصخش نینچمه کله! دوشی من ادیپن لاهه شخاند هک یزاریش نسد از ریم؟ یسکه هچر مه نآ ، اهنیا
ساسا هندنبا! «: میوگی و میای موشی دندب لاد بخ! دندیزللی، دندیسر تی! دنتشاد او قته اهنیا
»! مدرک ساسا! مدرک فیلکت ساسا هندنبا! مدرک هفیظو

اعمد دیوگی م دی در نینچمه کله هې و دیای م مینیبی م دینک ماگن امش ، یرتشوشی لعدیسن نیا تقون آ
، یروطن نیمه هې ، نیا زادعب ، تسادخی لو نیا هک هدی صیخشته و دمهی م و دنیبی م تقو . اتعاط و
دمهی م تقو ، هې [دنک شوگو و] دزاندیب نییاد ار شرس تفگ هچر ه یسکره و نییاد دزاندیب ار شرس
هک تسای درف ، تسه بیغ هبل صتم هک تسای درف ، تسین ی دا درف ، درف نیا هک هدی صیخشته و
قوفام ، ی قفار د هک تسای درف ، دنزی من فر دوش شپی زاکه تسای درف ، دراد فارشا لئاسم همه هې
مزور د لاسدنچ؟ ی دناو خسر د اجک تفگند و اهرگید ، دشلمسه و یارب ی تقو ، دنکی م تکر دوا قفا
و لئاسو ایآ؟ دندوبی ناسک هچر و تهاهی تحیمه؟ ی دوی ناسک هچر شپی؟ دندوبی ناسک هچر تدیتاسا؟ ی دوی
نوج؟ ارچ ، درکنل او سرگید؟ هې ای یراد علاطا داهتجا ی نایم زایا؟ ی اهرک معلطمه ار ی فاک و لئاسر
لاد هې اته کی مولع مامت تسنادی م و دوی ریص ، دوی ریخ ، دوی مپهف ، دوی ملع یرتشوشی لعدیسن
ار اهنال لاد هې اته کی یاهباتک و اهرسرد مامت ، هدر و آ تسد هبل لاد اته کی یاهه برجت مامت ، مدرک بسک
تسای نامز یارب اهنأ همه ، مدرک بسکی ملع لفاحم رد شروضه اب هکی تایبرجت مامت ، مدرک رورم
ی نامز یارب! دشاب هدیسن درف نیا هې هک تسای نامز یارب اهنیا همه! دشاب مدرک دروخرپ نیا اب هک
ش تایبرجت هې ، شمولع نیمه هې دیاب دشاب ماتوک رگا هبل ، دشاب ماتوک درف نیا هبل اصتا زاش تسد هک تسای
ی درف نینچمه هې دیسر شتسد هک دینکب ضرر ف رگا لاد اما ، دهدب رتا بیترت همه هې ، ش لئاسم نیا هې و
[درک دهاوخت وافت هلئسم رگید]

ای لاسد تسیب ، لاسد هزنای ، لاسد هې ، میاهدناو خام لاد هک ییاهسرد نیا : منزی م لائم کله هندنبا
لئاسم نیمه هې هک تسای لاسل هچر دودد هندنبا هبل! لاسل هچر ای لاسی س ، مېدناو خسر د لاسدنچ و تسیب
رد هک تسای هې نتم تیعقوم کله ، تسای هې نتم نامز ابیرقت ، تسین مکه هک مه لاسل هچر ، مراد لاهتشا
نیمه همه ، تسای هدی م هفاضا لاد هې اته ماملعم ری هشیمه هک میوگی مناوتی م هندنبا لاسل هچر تدم نیا
ت عاسد کله زور ره رگا امش ، رگید تسای نیمه دناو خسر د دهاوخب ش دوش هتشر رد یسکره دنروط
تسین ی راختفا و رخف! ارگید تسای عبیط زیچ کله ، دوشی م هفاضا ت عاسد کله م خلاب دینک معلطمه باتک
نازیم نیا اب ، مدر و آ تسد هبل لاسل هچر نیا رد نلاا هک ی اهرجت نیا اب هندنبا ، تسای عبیط هلئسم کله
، نیدی نایم هې تبسن هندنبا هکی تایصوصخ نیا اب ، هدر لصادنم رد لاسل هچر نیا رد نلاا هکی تفرعم
نامز ماما ترصد ، هې نش چنپ بش ، بشما نیمه ، هدمآ تسد هې میارب فیلکت هې تبسن ، ماکا هې تبسن
رد هندنبا ، اجنیا دنروایب فیرشت ترصد رهاظ تیعقوم و تروصنیمه هې ، منک تاقلامه ار ملاسلا هیلع
؟ مشاب هتشد دیاب ی تلاد هچر دیوگد امش؟ مشاب هتشد دیاب ی تلاد هچر ناشیا لاد

هې رجت و ی ملع هقباس لاسل هچر اب ی نارطی یاقا کله منک ضرر ف ناشیا لاد هچر ار مدوخ دیاب ایآ
هفسل لئاسم و مپلعت و ملعت و اهرسرد هې ن تفر و تاجاجتعا و تلالادتسا و ی هفق بته معلطمه و ی ملع
؟ منک دروخرپ ملاسلا هیلع ماما اب دیاب ی تیصخش نینچمه کله ای ... و تاییدا و هفق و لوصا و نافر و
و ی ملع هې رجت مدوخ یارب! مینا کله ، تسای لاسل هک لاسل هچر ماما لاد هچر ماما لاد هچر ماما لاد هچر
دیای م ماما ی اب هکی تقو؟ ارچ! م تسین ناسنا نم! م تسین مدانم مروایب باسحه هې دهاوخب ی تفرعم هې رجت

نیمه مه كَشزپ و رتكد به تبسند، ن مه به تبسند اهنه نیا و، درادن دوجو رگید چیه!! امامت؛ راک طسو
 ی کشزپ مقباس لاسد ماجنپ هک ی بیبیط کپی ی تد، بیبیط کپی، کشزپ کپی ماسلا هیلع ماما ی تقو، تسا روط
 اما، ظوفحم ش دوخ ی اج به همه، ن لافو ص صختم و ی لخاد لئاسم رد، زیچ همه رد بوخ ی لیخ، دراد
 ! مبیبیط نم؟ دشاب هتشداد دیاب ی تلاد هچ دنکی م دروخر به ماما اب، دنکی م تا قلام ماسلا هیلع ماما اب هک ی تقو
 لاح به اتز چ ره، ه نای؟ دنک دروخر به دیاب روطنیا ... همه نیا نم، مراد مقباس همه نیا نم! مکشزپ نم
 لوسر نیا اب، مکیلع ماس»؟ ی دشرفصد، رفسد، فاصد؟ دش امامت و دنکی م (فخد) تیلید کپی تسا مدوب
 بوخ میارب نیا، مکشزپ نم ی یوگی م «اروخر ار نیا ورپ»؛ دنیا مرفی م ترصد؟ دیبیا مرفی م هچ الله
 دوجو زا ریغ یارب؟ تسا ی نامز هچ یارب تسیذ بوخ میارب نیا، رگید ه نای؟! ی یوگی م ار نیا؟! تسیذ
 اود نیا، تسا بوخ میارب نیا، تسا دب میارب نیا، بوخر رایسب، ی دیدنرگا ار ماما، تسا ماسلا هیلع ماما
 به ی تقو، میرادن ی سرتسد ماما به ام هک ی نامز؟ تسا ی نامز هچ یارب، تسا دیفم اود نیا، تسا رضه
 تسه لئاسم نیا همه میرادن ی سرتسد ماما

مه ی رگید، تسا ش دوخ ی اج به مهنا، دیتسه ناتدوخ ی اج به مه امش، متسه مدوخ ی اج به دندب
 ماما اب دیدما امش هک نیمه، تسا اجر باپ و راوتسا، تباث ش دوخ ی اج رد زیچ همه، ش دوخ ی اج به
 دروخر به، دیدرک تبحصد امش دیدما (!!! میبوگب مه ار ش موضع ی ه میروبجم لاد رگید) موضع
 ،ن م رگفت نیا ی نعید؟ هچ ی نعید، رانک دوری م تسه هک ی زیچ نآ لاماک، کاپ، امامت؟ دش هچ رگید، دیدرک
 تسا نیا لصا هک هدناسر هطقن نیا به ارم، ن متخانش نیا، ن متفرعم نیا، ن ملع نیا

تیناسنا زا ناسنا هکنیا ی نعید لقع ی رانگا و تسا لقع ی رانگا و ماما زا تعاطا: دنیوگی م
 ،دهدب تسد زا دیابن ار ش رایتخا هک ناسنا، درانگب رانک دناوتی م از ش لقع هک ناسنا، دنکی م طوقسد
 مداد مدارا و رایتخا و لقع رگا، «تسا مداد مدارا، تسا مداد لقع، تسا مداد رایتخا ناسنا به دناود
 ت دوخ رایتخا به ارچ؟ ی هدی م رثا بیترت و ا هخسند به و یوری م رتكد ش یب تضر م یارب ارچ، تسا
 هتفگ و ا مداد هخسند دوخی پ و گب؟ مدادن رایتخا و لقع و ت به دناود رگم؟ ی ریکب اود و ه ناخاود یوری م
 و ا دینک ضرر ف، ل باقمه هطقن تسرد! مروخی م مایزگان ی اج به موری م دندب و روخ مایزاید ورب هک
 مورب دندب، دروخی م ن م درد به دهم ی اود، ریخن هک م هدی م ص یخشد دندب، روخ دهم ی اود ورب هتفگ
 م مروخی م مه ام دوح هک اهزچ نیا و مروخ نوخ رانشف ی اود، مروخ ب لقی اود رادقم کپی

ی فرد ره كَشزپ هک درادن لیلد، مداد رایتخا نم به ادخ، مداد لقع نم به ادخ! هتفگ دوخی پ ناسیا
 نم! هتشنو هخسند ش دوخ یارب و ا! منک لیمحت مدوخ رب ار و ا مدارا درادن لیلد! مهدب شوگ دندب دنزی م
 و ت به ادخ رگم نوچ؟ ارچ، تسا ه ناوید مدآ نیا! ه ناوید؟ دنیوگی م هچ مدآ نیا به، مراد رایتخا و لقع
 نیمه ساسا رب؟ یوری م ساسا هچ رب، ی نکی م معجارم كَشزپ به ی راد ن لا هک و ت؟ مدادن رایتخا و لقع
 به دنتسد! هتفرگن و ترسد تشپ گنفتی سک! یوری م ترایتخا نیمه ساسا رب! رگید یوری م تلقع
 ی م تدوخ مدارا اب ی راد تدوخ، یوری م ی راد تدوخ ی پاپ اب تدوخ، دندب بیبیط ش یب، دندب ت تسد
 هکنیا به دنکی م موکحم و دنکی م مزلم ار و ت مدارا و رایتخا و لقع نیمه نوچ، ی ورب مه دیاب و یور
 هراچ چیه مه نیا زا ریغو ی هدبر رثا بیترت دیوگی م و ا هک ار هچنا و! ی ریسب رسد بیبیط نیا هخسند ش یب
 تسیذ ی ا

زا؟ تسا رتمک كَشزپ کپی زا ماسلا هیلع ماما زا تعاطا و ماسلا هیلع ماما ش یب نفر ایآ بخ
 ،ملقع دندب ی نعید؟ هچ ی نعید دوری م ماسلا هیلع ماما ش یب ناسنا هک ی تقو؟ تسا رتمک دهتجم کپی به عوجر
 به طابترا؛ تسا هدناسر ن رگید ی سک، تسا هدناسر اجنیا به ارم متفرعم و متریصب و مهمف و م رایتخا
 مدوخ فیلکت و متسه مدوخ، درادن نم به ی طبر، درادن ار تریصب و تفرعم نیا رگید ی سک، درادن نم
 رود دندما رفذ دنچ ربمغیپ زا دعب رگم! اه، مرادن ی راک مه ی رگید سک به، مدوخ رایتخا و مدوخ لقع و
 ؟ دراد ی داریا هچ، دنور به بخ، رگید ی اهاج دنتفر؟ دنتفر اجک ه یقب! رگید ات راهچ ات هس؟ نینمؤ ماریمآ
 و رذوبا و ناملس، دناشک ت مسد نآ به ار اهنآ ناشم هوت و لیخت نآ! دنتشادن هک لقع هتبل، ن اشلقع اهنآ

دنیوگی م ار نیا! تو کلم و کلم رد الله یوسام هر ادا ی نعی؟ هچ ی نعی؟ هچ ی نعی تمامه ماقم هب، دندیسر بتارم هم هر رد ی هلا ضیف هطساو ی نعی! الله یوسام هر ادا؟ هچ ی عرش مکد؟ اقا هچ اوتف، تمامه ماقم برقمه هکنلام هم هر رب! ت سا مکادل یفار سا رب! ت سا مکادل یفار سا رب! ت سا مکادل یفار سا رب، دوجو و اوتف. ماما دنیوگی م ار نیا؛ ت سا مکادن امز و نیمز رب، ت سا مکادن ییادار فار رب! ت سا مکاد اهنیا و ت سا تفرعمه لئسم قیداصم زا ی کی ی عرش مکد

زا رگید ی ضعیب رد و ی گلاس تفه رد تاپاور زا ی ضعیب رد هک ت سا ملسلا هیلع داوج ماما ی کی؟ ت سا ردقچ ش دق؟ ت سا ردقچ ش نزو، دینییب ار هلاس هنل فط کی امشد! دندشد ماما ی گلاس هنل رد تاپاور ماما دیاد ارچ. ت سا هتفه نئسم نیا رد ی رار سا! اه دراد باسد همه اهنیا! ... ی گلاس هنل سد رد ماما؟ دشاب ی گلاس هدن زای ای ی گلاس هدن سد رد ملسلا هیلع ی داه ماما؟ دشاب ی گلاس هنل سد رد ملسلا هیلع داوج همه زا و ملسلا هیلع ی داه ماما ی کی، ملسلا هیلع داوج ماما ی کی، دندوب روطنیا هک دندوب همنا زا ر فنه سد سد رد نامز ماما ی نعی! دنتشاد لاس چنپ! انامز ماما! انامدوخ نامز ماما نیمه؟ دوب ی سک هچ رتن ییاد ملاء لئسم مامت ملسلا هیلع نامز ماما ی گلاس چنپ سد رد، دینکب ار ش رکف، دندیسر تمامه هب ی گلاس چنپ داد ناشن م هر ار ش دوخ و تفرگش تسد هب ار دوجو

طسوت همان هلیسوب، دنتشونی م ار ناشیا بلاطم و دندمآی م دار فار لاس چنپ و داتفه ات، دندمآی م دار فار ی رخا و حور بن نپسد دعبو، ن امئع ن بدمحم دعبو، دیعسد بن نامئع اهنیا ی لوا هک، هعبر ا باون نامه دینکن روست تقو کی، دندوب ملسلا هیلع ماما صاخ باون ر فنه راهچ نیا، دندوب ی ر مئد دمح ن ب ی لاء م هر ترصد ی هنتم، دندوب م اهنیا زا رتلاب ملسلا هیلع ماما نامز رد، دندوب رتلاب دار فار همه زا اهنیا لاد طسوت هک هدوب نیا رب ترصد حلاص، دندهب رارقه اهنیا طسوت ار دوخ ت طاسو هکنیا رب دندیدن حلاص دندوب عقوم ن آ رد ی یادخ ی ابلاو ت سا نکم، تسین اهنیا ماقم ندوب لاد رب لیلد نیا، دشاب ر فنه راهچ نیا ن اورسوخ شیوخ تکلم حلاص، دوبن نیا رب حلاص، دنشاب ی فتح و دنشاب ی فخم، دنشاب ن اهنی ی تسیاب هک دینکن هطساو ار ی صخش هچ و دنک هطساو ار ی صخش هچ دنادی م ش دوخ ملسلا هیلع ماما دوخ؛ دنداد

ی صاخ ناکم کیرد ار همان اهنیا، اهنیا هب دنتشونی م همان دندمآی م دار فار دندوب ر فنه راهچ نیا بخ هچ رد! دناهتشون همان ریز ار ش باوج ترصد دندی م دنتشادی م رب ار همان حبص ادر ف، دنتشاذگی م چنل فط نیا لابق رد ناسنا لاد. دناهتشون ار [عیاقو نیا] م همه؟ ت سا نیا زا ریغ، ی گلاس چنپ؟ ی نس عجرم رگا؟ دروایب باسد هب ار ش دوخ داهتجا دیاد دشاب هتشاد داهتجا ناسنا رگا ایآ، تیفیک نیا اب، هلاس رگید نیا؟ دروایب باسد هب ار ن آ دیاد دشاب ن ف ن لاف لها رگا؟ دروایب باسد هب ار ش تیعجرم دیاد دشاب هب فارشا رگید اجنآ، رگید هبتر کیرد دوری م نیا، رگید زاف کید هب دوری م، رگید قفا کیرد دوری م دروخر ب ملسلا هیلع ماما اب امشد ی تقو، اهنیا و کاردتسم و لئاسر و لئاسو ندز قرو هن، ت سا عقاو 1. «لَلْأَضْلَا لِإِلَاقِ حَلَا تَعَبِ اذْ اَمَقَر» دش مامت! دیا هدرک دروخر ب ادخ اب ی نعی دینکی م

تعبیر شهک ی یادخ نیمه ن ییاد دیایب و دوشب مسجم لهاب نوعن ادخ رگا مدرک ضرع لبقه سلج رد، ت سا مدرک ی حو ایبنا رب ش دوخ هکنلام طسوت، هدر و آ ار نیناوق، هدرک عیرشت ار نید، هدرک عیرشت ار، ن اوخر روطنیا ار زامن ن لا و ت دیوگب دیایب، هدرک ی حو هک ادخ نیمه، ت سا مدرک ی حو ام ربمغیپ رب؟ دنیوگی م هچ ادخ هب امشد

؟ن اوخر تبعک هس ی یوگی م لاد ت سا تبعک و د حبص زامن ی اهتفگ لابق و ت! مناوخی من ریخن ی تفگ ت دوخ

؟هتفگ تاهمه رسپ ای متفگن م ار ت سا تبعک و د زامن اباب

ی تفگ و ت

ملسلا هیلع ماما، هن؟ مینک جاجتجا ادخ اب دیاد ام ایان اوخر تبعک هس میوگی م لاد متفگن م رگا

ام اب دراد! دنکی بپاخه و ت اب دراد تیقوم و ماقم ن از ا یرشید بلاق رد هک ت سا مسجم ی ادخ نامه نامهر رد رگا اذل، ت سادخ ملاک ش ملاک؛ رشب ت روص هب ی هنتم دنزی م فردام اب دراد، دنکی م تبخص، دنیا م رفد ام هب ار ی بلطم کید تیقوم نامهر رد، ی داه ماما، داو ج ماما، ربمغیپ، ملاسلا هیلع ماما هک عقوم ار ش مکد ی وحذ کید هب ادخ رگا هک مینکر روصت میناوتی م اما ایآ عقوم نامهر رد، دننکب ام هب ار ی مکد کید، ی اهقراب، ی امر اشا، تخاونی م ام شوگ هب ی بلطم، بیغ ملع از ا ی شورس لاثم، دناسری م ام شوگ هب هچنآ اب دوشی م ایآ دیامرفد ار بلطم نیا ملاسلا هیلع ماما رگا، درکی م انشأ ی المئسم کید هب ار ام، ی اهحفذ ی م ش پیدض قانتد! ت سا ل احم! ت سا ل احم! دشاب فالخم دوشی م اقلآ ام هب عطساوی ی ادخ هیحان ز ا هک ار ل ااح، ت سا رتشیب ش ملع ر ادم کید طقف ل ااح، ت سا رگید دارفا لثم ی درف، ت سین ماما رگید نیا سپ، دیآ ماما. دشاب دنناوتی م ماما رگید نیا، ت سا رتشیب ش ملع ر ادم کید ل ااح و هدش ی اهیضه کید، هدش ی زیچ کید ی م ی هذ، ت سا مدرک ما ادخ، دنکی م ر ما. ت سا مدرک تبخص ادخ، دنکی م تبخص ی تقو هک ت سا ی سک هچ ی ار ب ذ مینکر رکف ل ااصا میناوتی م اما ایآ دنزی م فرد کید ماما ی تقو اذل. ت سا مدرک ی هذ ادخ، دنک ی م هک ی راک نیا، هدش هامت، ن کب دیوگی م ی تقو! درادن ی اهدیاف! درادن لیلد! ت سا وطن یا ارچ؟ هتفگ مام هب؟ هذز ار فرد نیا هچ ی ار ب! ت سین طوبرم ام هب؟ ت سا ش تشپ ی تحلصم هچ ی هذب ماجنا ی هاوخ ی تقو تفگ ایآ، دنیا ی ن نیپا هتفگ ن مات، دننسیاب دحا رد هتپت ی لااب رفد ماجنپ دیوگی م ربمغیپ، درادن ی طبر هک ت سا طوبرم هچ و ت هب، دز ن ار فرد نیا رگید، ت فگنذ! دیبایب ن نیپا هتفگ ن مشد رکشل دیدید. دش هامت، رگید ت سیاب، ت سیاب هتفگ! دیتسیاب هتپت ی لااب امش ت سا هتفگ هچ ی ار ب ربمغیپ.

خیر، پیغمبر که این را گفته است برای این گفته است که تا وقتی این مشرکین در اینجا هستند، و همین که اینها هزیمت کردند دیگر مسئله تمام می شود، حالا که تمام شد، دارند غنائم را تقسیم می کنند، زود بیا پایین که به آن نتیجه برسی و غنیمت از دست نرود، تو بره خر از دست نرود! زین اسب از دست نرود! افسار الاغ از دست نرود! برای اینها آمدند پایین دیگر و پیغمبر را به آن روز انداختند، چرا آمدی پایین؟ وقتی که پیغمبر گفته بایست، به تو چه مربوط است که برای چه گفته بایست؟ پیغمبر فرموده: «بایست تا زمانی که من می گویم، تا وقتی که من بگویم». اینجاست که ما می فهمیم که مکتب تشیع، مکتب امامت، خط قرمز ندارد. خط قرمز به خود امام علیه السلام می رسد. به خود امام، پایین تر از امام، خط قرمز ندارد. لذا اگر یاد رفا باشد در سنوات گذشته در بیان جریان جنگ صفین آنجا که وقتی پیغام امیر المؤمنین علیه السلام به مالک اشتر رسید که برگردد، اگر یادتان باشد عرض کردم با تمام احترامی که ما نسبت به جناب مالک اشتر داریم و امید به شفاعت مالک اشتر داریم، او شیعه خالص امیر المؤمنین بود، مو لای درزش نمی رود، مالک اشتر این طور بود، خوشا به حالش! و همه ما امید به شفاعتش داریم، همه ما امید به انفاس قدسیه او از آن عالم، برای خودمان داریم، همه ما بلا استثناء، آن فداکاری هایی که او می کرد کجا امثال ما می توانیم بکنیم؟ آن رشادت ها، آن از خودگذشتگی ها، آن مالک اشتر که فانی در علی بود، فانی بود. خودش را فانی در امیر المؤمنین علیه السلام کرده بود، کجا ما می توانیم در تخیل خودمان و در توهم خودمان بیاوریم که تصور کنیم آن مراتب و آن مراحل را که خداوند نصیب او کرده بود؟ خدا او را بیشتر از نعمت ولایت منتعم کند و همه شیعیان امیر المؤمنین علیه السلام را.

میهدد بچرخ هب ت ارج و میزروب ت راسج میهاوخب رگا، مینکی م مانگن هیضه هب هک ی تقو ام ل ااح نیا! هذ: هتفگ «هدب ت لهم ن م هب ت عاسد کید ی! ع ای»: ت فگ کلام، دیسر کلام هب ن ینمؤلاریمآ ماغیپ ی تقو کلام ت رضح هب ع جار هک ی لئاسم نیا همه اب بتارم نیا هامت اب، ت فگی م دیابن ار نیا! ت فگی م دیابن ار دوبرگا ناملس! ت فگی م دوبرهاظم ن ب بیدرگا! ت فگی م دوبرامت مئیم رگا، میراد رظن رد امرتشا باکر رد لابرکرد هک ی دارفا دینکل لایخ امش، دنراد ار ناشدوخ بتارم همه آهنیا؟ دش ت سرد، ت فگی م ی دوجو هبترم ن اب آهنآ همه! هذ، دندوب هبترم کید رد همه، دندیسر ت داهش هب ملاسلا هیلع ادهللادیس

مطقتن زاما¹ «رِدْتُمْ كَيْلَهُمْ ذَيْعًا قَدْ دَخَلَ بَعْضُهُمْ فِيهِ»! دندشل ئان ماسلا هيلع نيسد ماما هميخ رد ناشدوخ دراد ارش دوخ ماگياج اهنأ زا مادكره ي دوجو معسرظن

قرغ اهنأ همه هكنيا نيع رد، ... هجسوع نې لمسه، دراد ارش دوخ ماگياج رهاظم نې بييد مه ام روصت رد لاصا هك دنتسه ي هلا ت محر و تاحفد و راونا تسم نانچنأ، دنتسه ي هلا ت محر بيبش نې س باع اب؟ تسا ي كيه جسوع نې لمسه اب؟ تسا ي كيه رحا ب رهاظم نې بييد ايا ي لو! دياي مئد ي ضعب رد ام هك دندومرفي ماقأ مو حرم نينچم ه و هيلع الله ن او ضر دادح ي اقا مو حرم؟ تسا ي كيه ركا ش ريت اهنأ هب رگا هك دندوب يتيعقوم كي رد اهنيا يعني² «ديدحلا س م مدأ نودجيا لا» ميراد تاياور زا يوقاچ، دندزب ن زوسد وا هب رگا دعب، دندز ي وا هب دندنكس ح ي ل و پ ما هك ي مدأ. دنديمهفي مئد، ي دز ي مئد، دمهفي مئد، دنتسك ي حار ج

ارم ن د ب زا مطقتن امه، دندركن م شوهييد، دندك لمع دنتساوخي م ارم س يدنايأ تفگي م اقر ز ا ي كيه، دمهب دندزب ار غيت دنتساوخي م هك ي عقوم نأ هك مدرأ راشف مدوخ هب چرهن م تفگي م. دندرك س ح ي ب. دمهفي مئد راميب و رگيد دنتكي م س ح ي ب نوچ، دندرك زاب ار مكشي ك م ديمهفد، م ديمهفد

نيا لاصا اهنيا «! ديدحلا س م مدأ نودجيا لا» : هك ميراد ماسلا هيلع ادهشلا ديس باحصا مر ابرد نانشيا. دندركي مئد س اسحا ار اهنيا و مزيدو گنس و ريت ملأ ترا درد، دندركي مئد س اسحا ار ريشمشد هب رض ريت بتسا هتشد ي لاد نينچم هك ي اروشاع زور رد س باع، تسا مدوب س باع هب عجار نيا: «دندومرفي م سفن هك دوشي م ادبي هئسم نيا ناسنا ي ارب ت لاد زا ي ضعب رد. دوي ي ناف، تسا ديمهفي مئد، دندز ي م ي ليخ ي ارب. دمهفي مئد سفن، دوشب ن د ب هب در او هك ي ملأ ت، دوشب م ك و دوشب ت س س ن د ب زا ش قلعت هك ي تقو رتلااب س باع لاد، ديمهفي م رهاظم نې بييد ي لو دوي نيا اروشاع رد س باع، دوشي م ادبي دارفا زا. دنامب رگيد اهنيا لاد بخ، دوي انفر د زونه س باع ي لو، دوي هتسگر ب وا، دوي رتلااب بييد! هئد؟ تسا

هوبن روطنيا، دندش هئبتم اروشاع زور ن امه رد لاصا دندوب اهي ضعب. دندوب ي روطنيا اهنيا توافت ... و هجسوع نې لمسه و بييد اب، دنتشاد توافت س باع اب اهنيا بخ. دنتشاد هقباسل و ازا هك تسا! تسينش تبحص ي اج رگيد لاصا هك وا، ل ضفلا ابا ترصد ي نعي ادهشلا ديس ترصد ردارب. دنتشاد باحصا رد. دندوب اهت يعقوم نيا ي اراد اهنيا، دنتشاد قرف اهنيا، ماسلا هيلع ربكا ي لع ترصد ش رسپ. تسا هوبن روطنيمه هئسم مهنأ رد. دوي روطنيمه مه ماسلا هيلع نينمؤ مار ي ما

حال در مقام قضاوت، با اين فلسفه و با اين منطقي كه توضيح داده شد، اگر ما به جاي مالك اشتر بوديم (ولي سخت است، سخت است. سرسفره حلوا و برنج زعفران قائنات كه نبوده، مالك، هزار تير به او خورده، هزار شمشير به او خورده، حالا كه دارد به نتيجه مي رسد، مي گويد: «يا على يك ساعت ديگر به من مهلت بده»). اصلاً مگر شما مي توانيد قبول بكنيد؟ مگر مي توانيم تصور كنيم؟! يعني ديگر با تمام رنج ها، خون دارد از سرش مي آيد، از دستش و از بدنش دارد خون مي آيد، در يك همچنين موقعيتي ...، خدا هم گاهي اوقات اين طوري مي كند، مي گذارد، مي گذارد، همان موقعي كه ديگر ذهن و نفس و فكر و عقل و احساس مسئوليت و اينها همه به يك سمت متمرکز مي شود، همان موقع مي آيد يقه را مي گيرد، ده دقيقه مانده، پنج دقيقه مانده، يك ساعت مانده، مي آيد همان جا يقه را مي گيرد، برگردي! اگر ما بوديم، البته با اين فلسفه، و الا اگر ما بوديم اصلاً جنگ نمي رفتيم، بي خود خودمان را جاي مالك نگذاريم. خودمان را داريم تحويل مي گيريم! ، و ر ب و ش د ن ل ب³ «ن و د ع ا ق ا ن ه ا ه ا ن ا ل ا ت ا ق ف ل ك ب ر و ت ا ن ا ب ه ن ا ف» ي ليخ! ديورب ديوشد دنلب ديوكب همه هب! دنيشن ش انا خرد ناسنا تسا بوخي ليخ، مپنيشني م اج نيمه ام و ر ب ايي! دشاب ت دوخ ي ارب تشهب، تسا تشهب، دراد باوژ، ديربب فيرشت هئ! مدلب مهن م! تسا تحار گنج هب

1 551 هيا (54) رقم مروس

2 تسا مدما 81 محفص، 45 دلج راونلا راجرد هك تسا ماسلا هيلع رقابدمحم ماما تاياور زا ي تمسق

3 243 هيا (5) مدناملا مروس

خلاصه اگر ما به جای مالک بودیم با این فلسفه و با این احتجاج و با این زمینه امیرالمؤمنین می‌فرمود: «برگرد»، چه می‌کردیم؟ صاف صاف برمی‌گشتیم، باید برگردیم دیگر. یا علی صبر کن یعنی چه؟ مهلت بده یعنی چه؟ يك ساعت مانده یعنی چه؟ اصلاً امیرالمؤمنین می‌فرمایند که من نمی‌خواهم معاویه را بکشی، چه می‌گویی؟ حالا دیگر این را این‌طور نمی‌گویند، ولی می‌گویند برگرد. حالا این که يك ساعت مانده، من این را می‌گویم اگر مالک به خیمه معاویه رسیده بود، این بدتر می‌شود دیگر، خیلی مشکل می‌شود دیگر، همین که شمشیر را بالا برده تا پایین بیاورد و دیگر مسئله تمام بشود، همین که بالا برده، يك دفعه يك نفر از پشت سر می‌گوید آقا بایست! علی، الان پیغام داده برگرد! دم شتر به زمین می‌رسد! ولی اگر از اول، ما این حساب‌ها را کرده باشیم، از اول این معادلات را کنار هم چیده باشیم، از اول، یعنی همین الان که من دارم صحبت می‌کنم، اینها را بیایم اجرا کنیم، عملی‌اش کنیم، کاربردی‌اش کنیم، راهبردی‌اش کنیم، دستوراتی که بزرگان داده‌اند، این مطالب تاریخ نیست، سیره عملی است که من و شما باید انجام بدهیم. حالا که جنگ صفینی نیست، ولی چیزهای دیگری که هست، جنگ صفین الان نیست ولی هر روز يك قضیه هست، هر روز يك مسئله هست. برای همه هم پیش می‌آید. با توجه به این قضیه چه باید بکنیم؟ برگردیم، امیرالمؤمنین گفته است نزن، برای خودش هم اتفاق افتاده، می‌گوید: «خیال نکن بنده خدا من فقط این‌طورم که به شما بیایم این را بگویم و آن را بگویم، خودم هم عمل می‌کنم». در جریان آن هم‌پالکی معاویه، عمرو عاص، در جریان عمرو عاص مگر ندیدید همین که آمد شمشیر را بزنم او چه کار کرد؟ من چه کار کردم؟ فوراً برگشتیم! این همان پیغام به مالک اشتر است.

دورف صاع ورمع قرف ربه لء ریشمش رگا. رگید دتفایم قافتا نینمؤملاریمآ یارب نامه نیع لامتخا مه نولیم رد کئی نعی، درگرب ورپی بدوبی عطق هیواعم تسکشد و دوب مامت ن یفصد گنج دمایم و دما رگا متفگ نم، دوب هدنام ت عاسد کئی نآ لاد، دیایید دهاوخی م ریشمش هک ی نامه سپ دشی مذ دداد ملاسلایع ی لء هک دیوگی م و دسری م ی لء کئی نآ معفدک ی، دیایم دراد ریشمش هیواعم همیخ هک دیسر، داتفا قافتا ش دوخ یارب میورب رود هار ارچ. داتفا قافتا نینمؤملاریمآ دوخ یارب. درگرب هک دنیامرفی م هک ی لاد رد؟ مینک تیعبت نینمؤملاریمآ زا دیابنم ت قونآ. دوب دنیایا هلئسم نیا هک نینمؤملاریمآ دوخ سپ ن طابرون، ش دوخ روزن نامه. دنکی مذ تیعبت ی سک زار گید هک وا، اهنتم، دداد ماجنا ار هیضق نیا ش دوخ نامه، تسه ی لء رد هک ی لاصتا نامه، تسه و ارد هک ی روند نامه. درادی م هک زار وا تسد ش دوخ نامه، دراد ش دوخ رد ی لء هک ی هلا تیشم و مدارا ساسحا نامه، تسه ی لء رد هک ی تریصب و شنید درادی م هک زار شتسد

هتساوخ نالانیا. هذب جرخ هب یراوگرزب. هذب جرخ هب تمارک! نادرگرب ار ترس! نزن تسد و ترگا. دوشی م میلست دراد یروجنیا! تسیند دلب قمحانیا ار ندش میلست هار اهنتم، دوشب میلست تسایو اسم نینمؤملاریمآ ن تشاد هک زار تسد. دزی مذ! تشادی م هک زار ریشمش ی لء یدرکی م دندب م هار هک نینمؤملاریمآ ی تقو! دش زورپی هیواعم و دروخ تسکشد نینمؤملاریمآ گنج نآ رد بخ. تسکشد اب مامت ار هلئاغ میهاوخی م و ش لزنم رد میدما ن لانا نیمه. داد شوگ دیاب، دیشکن ار نامذع دیوگی م دارفا ضرعتم ار هفیلخ دیراد هک زار تسد، دیایم ی لء ماغیپ معفدک ی، میناسر بشلامعا ی از سد هک زار درفنیا و مینک عیطم دبع دیاب نم؟ اجنیا متسه مراک هک زار نم، دنادی م ش دوخ تسای طوبرم هک زار نم هک زار دیدرگرب! دیوشن ماگدام هک ی تقو اذل. تسای میلست ماقم ماقم نیا، میلست ماقم دوشی م نیا. تسای فالخمت عاطا اب نیا. مشاب دهاشم رگم. چینیبی م ار بلطم نیا ام ایینا هک زار تسبند ای، ملاسلایع هک زار بلطم هک زار لئاسم هک زار مینکب ی نای ی نبد ایل لاق» ی نک ی نابرقه ار تندزرف دیاب هک دیسر م هک زار دوب هک زار میهاربا ترضح هیضق رد؟ مینکی مذ وا هب راگدرورپ هیجان زا میهاربا ترضح مدرک ضرع لبق هسلج رد! «كُحَبْدًا ی نَأ مَاتَمَلًا ی ف ی رَأ

ن تشک میهاربا ترضد تعیرشرد رگم، بخ. منکی متحبذ ار و ت مراد نم «لُحْبَذًا يِّنَا» هک دیسر مکد «لُحْبَذًا يِّنَا» هک دیسر مکد: تفگ میهاربا ترضد هب ادخ ار چ؟ تسین مارد مانگی بصخش و موصع لفظ ار چ، ی نک حبذ دیبا ار ت دنزرف؟ ی نک ی نابرق دیبا ار ت دنزرف

یراد لیلد هچ هب؟ ار چ دیسر پ ادخ ز میهاربا ترضد ایآ؟ تسا طوبرم هچ نم هب، منادی من نم تسا مارد تشک هک ی تفگند تدوخ رگم؟ ی نزی م ار فردنیا هچ یارب؟ ی نزی م نم هب ار فردنیا ی ف م ک ل و» هک ی تفگند تدوخ رگم؟ درک صاصق دیبا دناسر بل تق هب تهجی پ ار ی درف ی صخش رگا و؟ لیعامسا مدنزرف حبذ هب ی نک ی م رما و ی نک ی م راداو ار م یراد ار چ^۱؟ «بَابِلًا يِّنَا لَوْ اَيُّ قَائِدٍ صَاصِقًا تَمَلَّظَ زَا دِنَهَاوُخِي م وَ دِنَاهِدْرُوَ اَنَامِيَا هَكَ تَسَا يِ پارفا ی لو دنواذ هک تسا نیا باوج؟ تسیچ باوج، دنکی هک ار یراک ره ی لو و^۲ «رَوْنًا يِّنَا تَامَلْظًا نِم مُهَجْرُحِي اَوْ تَمَّا نِيْدَلًا يِّنَا لَوْ اَلله» دنورب رونه هب و نامسا تنطلس، نامسا کلم^۳ «ضُرْلًا وَ تَاوَامْسَلًا لُكْمَ لِه» دهدب ماچنا ار ش ا هفیظو دیبا هیلع ی لوم، درک تعاطا دیبا دیوگی نامطلس هچ ره، دشاب ادخ یارب ی تقو. تسادخ یارب نیمز و نامسا تموکد و د زامن یوشی منلب و ار چ ی یوگی من ادخ هب اجنا تسه تعکر و د حبص زامن دیوگی م ادخ ی تقو ار چ تحبذ ار و ت منیبی م باوخر د نم «لُحْبَذًا يِّنَا تَامَلْظًا يِّنَا يِّنَا» دیوگی م ی تقو اما؟ ی ناوخی م ی تعکر ی یوگب ار ار چ دیبا فیلاکت همهر د تسا نتفگ «ارچ» رپ رارق رگا؟ «ارچ» ی یوگی م ار چ ادخ هب منکی م. مینکب دیبا ی راکچیه، مینکب قافنا دیبا، میهدب ماچنا ج دیبا، میریگب هزور دیبا، میناوخب زامن دیبا ب رگید، مراد رایتخا و ملقاء، مناسنا نم، مدرک فیلاکت مدرک دوخی پ (لله ابذوعن). تسا فیلاکت اهنیا همهنوچ؟ ار چ، اتود و د دنک فالکم هلئسم کیرد ار م، ی نامسا من، ی نیمز من دناوتی منس کچیه. تسا مدوخ تسد مرایتخا تحلصم، میراد رایتخا م دنیوگی م. تسا نیا ناشق ظنم، رگید دنیوگی م ار نیمه اهی لیخن لا! ات رهاچ سپ، دنکی م فالکم و د زاندانی م ندرگ هب هلاق نید. دنک فالکم ار م دناوتی من ی سک تسا نامدوخ تسد رایتخا هبترم رد امشر رگا هک تسا نیا شباوج؟ تسیچ شباوج. رایتخا لیلد نیمه هب، تسا دودرم نید نینچمه ک ی ی اج اجنا بخ، ی تشاد دوشب دیبا هک هچنا و تدوخ تحلصم رپ فارشا، لقع هبترم رد و نامصقت مطساو هب و ی ملع نامصقت مطساو هب و ی دوجو نامصقت مطساو هب ام هک ی تقو ی لو. دوب ی لاؤس رگید، تسا هدیسر تابنا هب هلئسم نیا مه هب رجت هب و میرادن نامدوخ دسافم و ح لاصم رپ علاط ی تفرعم مکد هب و لقع مکد هب. مینک تعاطا دیبا م؟ دروای م فیلاکت م یارب ار چ نید مینوگب میناوتی من اجنا رد. میرادن علاط، میرادن دسافم و ح لاصم رپ علاط نوچ، میتسه تعاطا رپ فظوم ترطف.

ار نآ، ی لعف تعقوم رد و ا یارب ادخ هک هچنا و تسا تحلصم و ا یارب هک هچنا رپ رفن ک ی رگا دیلقت، معجرم ک ی ز ا دیبا ایآ و دناوتی م نیا تقون آ، تشاد فارشا هلئسم نیا هب تبسن رگا، دنکی م اضتقا هب ش دوخ هیلعف تحلصم نآ هب تبسن صخش ک ی رگا، تسا نیا ضرر ف. رگید دنادی م ش دوخ، هن؟ دنک معجارم هب زاین! رگید هن؟ دنکب معجارم بتک هب دیبا ایآ درک ادیب علاط ماها ریغ، ماها، ی تهج ره هک تسا ی رگید بلاطم نیا؛ دهدی م ماچنا ار اهراک نیا ی رگید لئاسم و رهاظ بسد هب لااح. درادن درف ک ی ز ا هک هدش هدید هچ یارب ادخ عایلوا نیا سپ هک تسین ش نایب رد مه ی موزل، تسین اجنیا ش یاج ناشدوخ هکنیا دوجو اب؟ دنرکی م دیلقت اقا ترضد ز ا رچ هیلع الله ن اوضر دادح مو حرم؟ دنکی م دیلقت. دندوب هدیسر هبترم نیا هب اعطق.

در جایی که مرحوم والد به ایشان می فرمایند هر چه که شما بفرمایید من درباره اش فکر نمی کنم و تأمل در انجام دانش نمی کنم، چه کسی این حرف را می زند؟ قضیه سید علی شوشتری یادمان نرود. چه کسی این حرف را می زند؟ کسی این حرف را می زند که در آن وقت اعلم علمای نجف بوده است بنا بر اعتراف همه! کسی این حرف را می زند که در فلسفه و در عرفان صاحب نظر بوده است! کسی

۱۷۹۱ هیا (۲) مر قبلا هروس - ۲
 ۲۵۷۲ هیا (۲) مر قبلا هروس - ۳
 ۴۹۳ هیا (۴۲) یروشلا هروس - ۴

این حرف را می‌زند که چهارده سال در خدمت بزرگانی مثل علامه طباطبایی و مرحوم انصاری و مرحوم سید جمال گلپایگانی و بزرگان دیگر ارتباط داشته است، با آنها حشر و نشر داشته است، مثل بنده که نبوده! يك هم‌چنین شخصیتی، وقتی به این مرد بزرگ و به استادش این را مطرح می‌کند، آیا ایشان مجتهد نبوده؟ تا بگوید حالا این دستوری را که او می‌دهد این دستور را بر کتاب الله عرضه نداریم! بر سنت رسول الله عرضه نداریم! بالاخره من که مجتهد هستم، من که سالیان سال پیش بزرگان، پیش اساتید مبرز و درجه يك درس خواندم، من که بر احادیث وارد هستم، باید نسبت به مطالبی که ارائه می‌شود تأمل کنم، تحقیق کنم، مطالبش منافات با کتاب الله نباشد؟ آیا مطالبش منافاتی با سنت ندارد؟ آیا مطالبش منافاتی با احکام تکلیفیه ندارد؟ اگر نداشت، بسیار خوب! آن موقع اطاعت می‌کنم. اما اگر مطالبش منافات داشت، در آن صورت با عرض معذرت، حالا با يك احترامی، با يك ادبی، می‌گوید: «حالا انشاءالله چشم، بسیار خب روی این مطالب فکر می‌کنم، در خدمتان هستم و...» این‌طور بوده؟ یا نه همان‌طور که سید علی شوشتری وقتی آن جناب جولا به او گفت: «بساطت را جمع کن، برو»، دیگر تأمل نکرد. تو باید به نجف بروی و روزی تو را در نجف حواله داده‌اند. او دیگر نگفت چیست و چرا، فهمید مطلب سروش غیب است. همان‌طور شما نگاه کنید، ببینید مرحوم آقا می‌گویند شما مطالبی را بگویید با آن مثالی که خدمتان عرض کردم قبلاً. «شما اگر بگویید این را بخور، من بلا تفکر و بلا لحظه درنگ، من این لیوان را می‌خورم، من این کار را انجام می‌دهم».

رگم! تسلا هدوب مه همه ز ما عا و هدوب؟ هدوب دتهجم دنزی م ار فردنیا هکی صخش نیا رگم یلو هتشاد ار اهنیا همه؟ هتشادنی یرظن نافرع و هفسلف رب علاطا رگم؟ هدوبنی نیابم ی اراد صخش نیا هلب، دشابنش لیاقم رد درفنیا هکی تقو ات، دشابنش یولجا اقا نیا هکی تقو ات، متفگ؟ تسلا ی کات اهنیا همه مابنش ایلاد. تسلا نیمه مه فیلکت و مینکی مه هداقتسا ناممولعا ز، بخارایسب دشابنش درفنیا هکی تقو ات مه مابنشا. میتسه اطخا زاج ام نوچ دشخبی م ماما، دشخبی م ادخ، مینک مابنشا رگا، مینکی م نای مینکی م رگید مپدرکن بخ، مپدرکن

هرهید دیاب متاییدا ز، مریگب هرهید دیاب مهقف ز، مریگب هرهد ملوصا ز دیابتسینت تلاد نیا ی تقو ات تلاد نیا ی یای تقو ی لو مریگب هرهد دیاب مایبرجت ز و مئاکردم ز، مریگب هرهد دیاب مخیرات ز، مریگب رگید. تسلا سدق هبل صتم و اسفنهک تسلا نیا ضررف نوچ! دش مامت! رانکت فراهنیا، مامت رگید، دما: دنیوگب ماما دینک ضررف هکی تقو «نکبار راکنیا و ربایدا اقا»: دیوگب ملاسلا هیلع ماما هکنیا لثم: دش مامت؟ دینادی م امش اقا مپوگی م، تسلا سجن اوپل نیا هک تسلا نیا منامگ رد هذب، روخب امش ار بآن اوپل نیا هذس سجنتم نیا منکی م ساسحا، ماهدوب اجنیا لابق هذب! اجنیا دیدروا فیرشت مزات امش!؟ دیراد علاطا ی م هره، رگید دش مامت، روخب دیوگی م ات؟ مپوگی ار نیا دیاب؟ دیراد علاطا، دیدما مزات امش. دشاب: دراد ی طبر هچنم هب؟ تسلا طوبرم هچنم هب. دشاب دهاوخ

ماما ی تقو؟ تسلا ی نامز هچ ی ار بن مبرجت، دشابن نیا ی تقو؟ تسلا ی نامز هچ ی ار بن م علاطا نآ ی ار جا. دشابن ماما هکی نامز؟ تسلا ی نامز هچ ی ار ب... و سجننت باحصتسا. دشابن مرائکر رد ملاسلا هیلع. دشابن ملاسلا هیلع ماما هک تسلا ی تقو ی ار ب؟ تسلا ی نامز هچ ی ار ب محابا و تئار ب و فقوت و طایتحال صا دهاشم ملاسلا هیلع میهاربا ترصد نامز رد ار هلئسم نیا امش اذل. تسلا مامت هلئسم دوپ ماما هکی تقو اما مانگی ب ناسنا لتق تمرح نوچ عرش ترورض و نید ترورض فلاخ رب ادخ مکد هکی تقو. دینکی م، مانگی ب ناسنا لتق؛ تسلا رتشیبش ترورض، اهترورض همه ز هکنیا؟ تسین نید ترورض نیا رگم! دسری م نیا هبی هانگ چیه نید ترورض و ادخ مکد هکنیا، نتشک ار مانگی ب ناسنا! ی او ی! ی او ی! نذر ار مانگی ب مدأ، ندرک سب د ار مانگی ب مدأ، نتشک ار مانگی ب مدأ

رب ی نکی م یراد و تی مکد نیا هک تفگن ادخ هب ارچ میهاربا ترصد، تسه روط نیا هکی تقو ی منزل مع ارچ، منکی منزل مع نیا ادخ دیوگب، دیوگب دیاب میهاربا ترصد؟ تسلا نید ترورض فلاخ میهاربا ترصد ارچ، تسلا مارد نتشک ار مانگی ب مدأ، تسلا مارد، تسلا نید ترورض فلاخ رب؟ ی نک

بوجو مکد مه مطقن نامه زاهما ت مرد مکد هکی یاج نامه زاهما همدما اچ کیزا مکدنوچ؟ تفگد مهپشن نیا، همدما اچ کیزا ود ره سپه بتسا بجاو دنکی مکد ادخی تقو. رگید بتسا بوجو، بتسا همدما دوشب فرطرب دیاب.

هضرع باتکر دیاب ار ادخی یابلوا بلالطم مییوگی، مییایم امه کنیا. بتسا نیا رست لاکشا همه می. دنکی ادیدل لاکشا و دنییی مود، دنییی مود، بتسا پچی تقو اهمشچ نیا، مینییی مود امه نوچ درک تقون آ، دید ادخ ملاک ار ملاسلا هیلع ماما ملاک، دید کی و یدما رگا اما دنکی م قرقر نیا بیا دیوگ ار تابوقه دشا و تازاجم دشا، عیرپ ناسنا لتق نیا دیوگی م هکی یادخ نآ. بتسا کی اجنآ رد رگید، هلاس ده هچد؟ دش هچر ضد تر ضد هیضق رد. ناسر بل تقه هچر عیرب مدآ نیا دیوگی م ادخ نامه، دراد رد، دوبن ناحتما رگید هکنیا؟ تشک ار وارضه تر ضد ارچ؟ تسین مارده هلاس ده هچد لتق رگه! فوقوم یلوضف؟ هچ یارب، بتسا هتفگ ادخ؟ تشک ارچ، دوبن ناحتما رگید هک رضه تر ضد نایرچ نشور ناسنا یارب تلصم مه تاقوا یهاگ، دوشی من شور تلصم تاقوا یهاگ لاد. منادی م هچنم یاعدا یلیخن امز نیا الله عاشام. دنکب یرضه یاعدا هکی سکره هکنیا هک دشاب رضه دیاب اما. دوشی من دشاب میهار یا، دشاب رضه، دشاب مچن ماساود! دوشی م یرضه

نظیرش در زمان پیغمبر اتفاق افتاده است. پیغمبر نشسته بودند در مسجد و یک نفر بیرون مسجد بود، ظاهراً عمرو بن هریرص بود یا هریرص، ذوالندی هم به او می گفتند؛ که جریان غائله نهروان زیر سر او بود و در جنگ نهروان هم کشته شد. پیغمبر آمدند رو کردند به ابوبکر، شمشیر را بردار و برو این کسی که بیرون مسجد با این خصوصیات هست، گردنش را بزن! چرا پیغمبر این مطلب را فرمود؟ مگر این چه گناهی کرده بود؟ این که گناهی نکرده، چرا پیغمبر فرمودند: «برو گردنش را بزن؟» این که هنوز کاری نکرده است، برو گردنش را بزن برای چه؟ چه دلیلی دارد؟ در اسلام قتل نفس به واسطه یا قصاص است، یا به واسطه عملی که موجب قتل است، حالا آن عمل، یا زناست یا ... هر چه هست، این چیزهایی که موجب قتل است. این که کاری نکرده، ابی بکر رفت، دید دارد نماز می خواند، برگشت گفت: «یا رسول الله این دارد نماز می خواند». چرا نکشتی؟ «دیدم دارد نماز می خواند» آدم نماز خوان را که نمی کشند. حضرت فرمودند به عمر، «تو بلند شو، برو و او را به قتل برسان». او هم مثل همان همپالکی اش بلند شد رفت آنجا و نگاه کرد دید طرف دارد نماز می خواند، برگشت «یا رسول الله! او دارد نماز می خواند، من چطور آدم نماز گزار و مصلی را به قتل برسانم؟ حضرت به امیر المؤمنین فرمود: «تو برو او را بکش، یا علی!» حضرت رفت، دید طرف رفته است، بعد حضرت فرمود: «اگر این به قتل می رسید، دو نفر بعد از من اختلاف نمی کردند!»

شیاهاج. دوی بیجعه قفانم کید، دوی مدآ نیا رس ریز ناورهذ هلاغا مامت هک دوی دتلواذ نامه نیا رگهنتف کید لاصا؛ دوبن یهاگ، دوی یهاگ، هیندم رد دمایم، هیندم نورید تفرمی، درکی م ضوع ار می ارچ هدادن ماجنا یراک زونه هکنیا! الله لوسر ای هک دنیوگب ربمغیب هک دیاب اهنیا، بخ. دوی بیجعه دیاب «شکب ورپ»: دیمارمی ربمغیب. دنزب ی فردن نیچم هک دناوتی منی سک هکی لاد رد؟ ش دیشکی یوگ (دنکی م لقن همه هک ار نیا) دیایم ی ناسارخ درم نآ، دناهتشن ملاسلا هیلع قداص ماما. ی شکب یورپ: دنیامرفی م تر ضد «... و مایق یارب دناهداما، دنرظنتم امش نایعیش نلا! الله لوسر نیا ای»: دیوگی م دوشی م دنلب، نک شتآ ار رونت نآ ایید وش دنلب! ی نلاف، بخ رایسب؟ دننسه مایق یارب همدام ام نایعیش» دنلب: دنیامرفی م واهب تر ضد، لابل دوری م یروط نیمه شتآ نیا، دنکی م شتآ ار رونت نآ و دنیایم! رونت نیا لخاد ورپ وش

یهدی م نتشک هچر م یراد ارچ الله لوسر نیا ای هک درکن ضارتعا تر ضد هچر صخشد نیا ارچ ملاسا مکد فالاخ رب امش مکد نیا؟ درکن ضارتعا تر ضد هچر ارچ؟! ی نک مالماعزج ارم یهاوخی م، بتسا ملاسا مکد فالاخ رب دینکی م امش نلا! هکی مکدن نیا روطنیا هک اهنتم، درکن ضارتعا هتبل، بتسا می م هچن لالا امش، دیز ادنیز تکلا هچر ار ناتدوخ «مکلهتلا یلی کمکیدیا ب او قتل لا و» دیوگی م نآرقه ییا

زا! الله لوسر نيا ايد ديوگي م ملاسلاهيلا ماما به ن لاا هك ي صخش نيا! موشب ملاغزج اجنا مورب، ديبوگ هك دنادب رگا «... و اييد ماتوك منادي مند و رادرب تسد ي كي ام زا»: تفگ تشادرب، ي هاوخي م هچ ام ناج ام، دوري م دوشي م دنلب بخ؛ دنكبض ارتعا ماما به دياي مند هك دنازوسي مند ار و اش تا و رونترد دوري م ميبوري م ميشاب م.

اب، ن تخوس و ن دش هتشك، ن درم اب تساي و اسم رونت نيا رد ن نفر مكنيا به ملع اب نياربانس پ «! مريمي م، اجنا مورب؟ ديبامرفي م هچ! الله لوسر نيا اب» دنكي م ضارتعا ماما به، باطم نيا به ملع نامدوخ ام ي يوگي م ز رگم! يريمب و تدهاوخي م مهن م!؟ ي نامي م هدنز سپ، ريخن»: دنيوگي م ترصد نك انش ورب وش دنلب، شبا مهن نيا و ضود نيا، نادبم نيا و يوگ نيا! الله مسب بخ؟ مينكي م ادف ار كم نوراه او ه و لاد نيمه رد؛ مينسه ي يادف ام ي يوگي م و ي نكي م ادف ي راد ار تدوخ هك و ت رگيد لخاد ورب»: دنيامرفي م و دهدي م ار ش ملامس باوج ترصد، ترصد به دنكي م ملامس، دوشي م دراوي مزوسي م! الله لوسر نيا ايد ديوگي م هذ؟ مورب هچ ي ارب! الله لوسر نيا ايد دسري م هملك ي هذ و «. رونت، ظفاحاذخ، ورب هدمورف ماما! ادبا! دوشي م هچ هيضه اجنا مورب لاد! الله لوسر نيا ايد ديوگي م هذ؟ هذ ايد ميفر.

هذ ايد؟ دنازوسي مند ار و اش تا تسنادي م ايا تفر ي م تشاد نيا هك ي تقو، تسا نيا ملاوس نم نفر هك تفر نيا به ملع اب، رونتل خاد تفر ي كم نوراه هك ي تقو، ميطعلا اللهو؟ دنازوسب دادي م لامتا لاد، تفر و دش دنلب ي لو تفر نيا به ملع اب! ن دش لاغز و ن تخوس و ن درم اب تساي و اسم رونتل خاد رب قداص ماما ار چ. ميهاربا ترصد هيضه لثم تساي ي رگيد باطم كي تشاد مگزار و اقداص ماما لمع نيد تاروتسد قبط ديابن ماما رگم؟ دنك لمع عرش قبط ديابن ماما رگم؟ درك مكد ادخ مكد فلاخ قداص ماما ار چ؟ تسين نيد تايوررض غلبم ش دوخ ماما رگم؟ تسين نيد غلبم ش دوخ ماما رگم؟ دنك؟ تسيد باوج. تساي ل اوس ي اج نيا؟ درك لمع ن ارقهيا فلاخ رب و نيد تروررض فلاخ رب.

ميهاربا ترصد به ادخ هك ي تقو. تساي قطان الله ناسل ش دوخ، ملاسلاهيلا ماما هك تساي نيا باوج؛ قطان الله ناسل «! شكب ار تدوخ ورب» ديوگي م نيا به، مه قداص ماما، «! شكب ار تدنزره»: تفگ ات، دشاب هتشادن شوگ و مشچ؟ دشاب هتشادن لكش ش ك ديوگي م هك ي سكا ن دياب امتد؟ دنكي م ي قرف هچ داريا؟ دنكي م قرف هيضه رگيد اجنيا، هذ دشاب هتشاد اپ و تسد و رس و شوگ و مشچ رگا؟ دينك رواب امش تسد و ناهد و ي نيب و شوگ و مشچ نيمه، ماما مينكي م لايد ام، ميا هتخانسن ار ماما ام هك تساي نيا ام الله لعف، ش لعف: مدرك ضرع. تساي الله ملاك، ش ملاك ملاسلاهيلا ماما هك ي لاد رد. تساي اهنيا ... و اپ و، رونت نورد ورب: تفگي م ادخ رگا «رونتنيا رد ورب» ديوگي م هك ي تقو. تساي الله ناسل، ش ناسل، تساي دياب ي ليخ؟ ميبورب ديابن، ديوگي م ماما رگا لاد. رگيد ميبورب دياب؟ ميبورب ديابن رگم؟ ميبوركي م هچ ام! درانكب قرف ادخ نيب و ماما نيب ديابن ناسنا هك! ميشاب تخدب دياب ي ليخ! ميشاب هراچيب.

ي يوب اهنيا، هذب قلاط ار تنز ديوگي درادنق د لاصا، ملاسلاهيلا ماما»: دنيوگي م هك ي ناسك نيا رب هك تسين زاجم لاصا، ملاسلاهيلا ماما»: دنيوگي م هك ي ناسك نيا، هديسرن ناشماشم به تفرعم زا اقا درك مكد، درك مكد، ديبامرفب. دنتخانسن ار تيلاو و تاما لاصا اهنيا، دنك مكد عرش مكد فلاخ؟ هذب قلاط ار تنز ديوگي م دارفا به، دنك روھظ ملاسلاهيلا نامز ماما ي تقو ميرادن رگم. رونتل خاد ورب دراد قد ماما رگم، هذب قلاط ار نيا ورب، ريگب ار نيا ورب؟ دنزي م ار فرد نيا ملاسلاهيلا ماما ار چ ار راک نيا روھظ نامز، تسين ش نامز ن لاا اهنتم. دراد قد، هلب؟ دنك فرصت صخش تار ايتخا رد هك (دهاشد و مسق) تانيب و ناميا؟ دنكي مندل مع تانيب به رگيد ترصد روھظ نامز رد روٲج. دهدي م مااجنا. تساي تببغ نامز ي ارب، تساي نامز نيا ي ارب.

دنيامرفي م ترصد، دنك حرطم لاصا مكنيا زالبه، دنياي م رفد و د ي تقو روھظ نامز رد ي لو حرط دياهدما ي زيچ هچ ي ارب هك ديوگي مند ترصد لاصا. دش مامت. ورب وش دنلب مهن و ت و تساي و ت ابق د دنلب، تساي و ت ابق د، دنوشي م دراو رد زات و ... و نك ماگدار هدنورپ و هذب شوگ و نيشب؟ دينك ي وعد

فلاخر بماما و تساش دوخ ابقدهك دنادب صخشن آرگا و؟ دنكى مار ركان يا ماما ارچ! ديور بديوش
 ؟تسيچش نيقي نيا؛ درادن يقيه هكي لادرد، دهدب شوگ دياب؟ هن اي دهدب شوگ دياب؟ دنك راکچ دياب، هتفگ
 بتسيذ بتترتم و اربى رتا ميشاب هتشاد مه نيقي! تساشك ماما مكدل ابقرد امن يقيه! تساشك شو نيقي
 دنبيى مش دوخ هكي نامه هب ماسلا هيلع ماما، روهظ نامز رد هك ميراد اذلا، تساش بتترتم ماما ملاك هب رتا
 زيچ هن و دهاوخى مدهاش هن! دهاوخى مز زيچ چيه. درواى مدهاش هن و درواى مهنيب هن. دنكى مل مع
 ؟ارچ. تساش موسرم هكن لا لاثم ىرگيد

چون امام نفسش متصل به اسم عليم است، ضميرش متصل به اسم خبير است، قلبش متصل به
 اسم بصير است، او ديگر شاهد نمى خواهد، او ديگر اصلاً وقت تلف نمى كند براى آمدن شاهد و حالا
 اين دروغ بگويد و او نگويد و فلان. فلهاذا اين كه مطرح است امام يا پيغمبر نمى تواند بر خلاف حكم
 شرع، حكم بكند، اين از اساس باطل است، چرا؟ چون كلام رسول خدا، نفس شرع است، منتها اين كلام
 در اين مورد به اين كيفيت است، در آن مورد به اين كيفيت ديگر. مثل اينكه به تمام افراد بگويد كه
 شما، نماز را امشب چهار ركعت بخوانيد و به يك نفر بگويد: تو نمازى را كه اينها چهار ركعت
 مى خوانند، تو، بخصوص سه ركعت بخوان! هر دو شرع است، نه اينكه اين يكى خلاف شرع است.
 شرع به چه چيزى گفته مى شود؟ به «كل ما أنزل من عند الله هو شرع»، خلاف شرع، خلاف «ما أنزل
 من عند الله». اگر چهار ركعت نماز خواندن ما أنزل الله است، سه ركعت نماز خواندن، اين هم ما أنزل
 الله است. اگر سه ركعت نماز خواندن اين خلاف ما أنزل الله است، چهار ركعت هم خلاف ما أنزل الله
 است. هر دو يكى است چون يك نفر اين را مى گويد، شواهدش هم إلى ماشاالله وجود دارد. نسبت به اين،
 اين؛ نسبت به آن، آن. حالا مسئله اى كه در اينجا هست اين است، ما در روايات داريم «به آنچه كه از
 ما به شما مى رسد و مى بينيد خلاف ما أنزل الله است، ترتيب اثر ندهيد!» اين براى چيست؟ انشاءالله اين
 ديگر براى جلسه آينده چون تنتمه دارد.

عائلوا هكي اهجيتن نا هب دعب و ميزادريد هلمسم نيا هب ميناوتب رگيد هسلج رد رگيد هك مير او ديما
 ار بالطم نيا هب هكي تقو. درادن ى توافقت چيه و، تساش الله لزنا امن نيع ناشمكد ماسلا هيلع ماما دننام مه
 ديسر ميهاوخ الله عاشنا، هجيتن نا هب، ميتخادرپ

دمحمل آ و دمحمى اعلى ص مهللا